

alapszíne ugyanolyan világos barna mint a felső szárny szemfolt körüli része. Feltűnő, hogy a rendes színezetű állat szemfoltjának belső szélét erősen kidomborító fehér felívnek ezen fehér aberráció-nál csak nyoma van meg, alulról nézve azonban eléggé látszik. Ugyancsak érdekes, hogy a 2-ik sejtnek a szemfolt alatt közvetlenül csipke vonal **W** alakú része mellett fekvő darabjt, mely a normális állatnál igen sötét, ennél a lepkenél világosabb mint a környéke. Feltűnő még, hogy a zeg-zugos vonal szögletei, kivált a felső szárny csücskején sokkal tompábbak mint az általam vizsgált számos normális lepkenél voltak. Alul a mellső szárny tőtől a csipkés vonalig szennyes fehér, csak az 1., 2. és 3. sejt gyöngén barnas. Az alsó szárny alapszíne a csipkés vonalig fehér. A rajt természetesen úgy alul mint fölül erősen szemebetűnő. A mennyiben összes hernyóim egyforma táplálékot kaptak, nem valószínű, hogy az eleség befolyással volna az albinisztikus változat kiképződésére.

Wagner János.

A retyezati tavak alsóbbrendű rákjairól. Szilady Zoltán-nak ily című értekezését olvasta fel Dr. Daday Jenő a m. t. Akadémia III. oszt. novemberhavi ülésében. Szerző két nyarat töltött a Retyezaton a Retyezat faunájának tanulmányozásával és összeírásával. Megvizsgált huszonekét tavat és talált húsz rákfajt a tavakban. Ezek között négy rákfaj olyan, a minőt Európában csak az Alpeseiken s csak a legmagasabb fekvésű tavakban találhatni. Nemesak a tavakat tanulmányozta Szilady a Retyezaton, hanem a megvizsgált tavak állatvilágának életviszonyait is és ebből a szempontból a Retyezát tavai négy különböző típust mutatnak. Az esővízből gyűlt tócsákat a szél nepesíti meg állattal, az agyagos, tőzeg és kőfenékű tavaknak, az utóbbiak a tengerszemek, saját állatviláguk van. A speciális állatok mellett, a melyek csak a nekik megfelelő viszonyok között tudnak élni és szaporodni, van a retyezati tavakban sok kozmopolita állat is, a melyek nem tartoznak a Retyezát sajátos faunájához.

Smerinthus tiliae L. Mintegy 10—12 év előtt Bécsben lakomban a Praterből egyszer a nevezett zúgó pillének kopott nöstényet hoztam haza, a mely éjjelre valami 80 petét rakott le. Ezeket én alkalmas helyen ki akartam tenni, de elmulasztottam a kellő időpontot. Több napi távollét után hazatérve, a dobozban a kikelt hernyókat faláltam a melyek nagyrésze már elpusztult, egyik része pedig, más eledel hián, a pete burkát rágicsalta. Hamarosan hoztam néhány friss hárslevelet s azokat nagy befőttes üvegbe téve, a megmaradt hernyókat nagy fáradtsággal áthelyeztem abba. Elég gyorsan fejlődtek, de rákaptak arra a szokásra, hogy mint a selyemhernyók, a levelen fekvé eszegettek, az agacszkákra pedig csak kevés mászott fel. Növekvésükhez képest mind nagyobb üvegben tenyésztetem, végül 20 literes uborkás üvegben. Hogy táplálékuk hosszabb ideig friss maradjon, a hernyókat mindig sötétben tartottam. A hársfaágacszkákat nedves homokkal telt palackba tettem, a tenyésztő üvegben pedig oly magas volt a hőfok, mint